

Bilag 2

Uddrag af miljøministerens kommentarer af 20. marts 1979 til Bygningsfrednings Foreningens henvendelse til udvalget af 7. februar 1979

Bygningsfredningsforeningen har i sin henvendelse endvidere fremsat en række synspunkter om bygningsfredning og beskatning. I den anledning har ministeren for skatter og afgifter over for mig tilkendegivet følgende:

»a. Foreningen anfører: »Ved fastsættelse af en ejendoms grundværdi bør der tages hensyn til de forringede udnyttelsesmuligheder i anledning af, at de nuværende bygninger eller dele af disse er bygningsfredede. I øjeblikket fastsættes grundværdien uden noget hensyn til bygningsfredningen.«

Hertil bemærkes, at det i vurderingsloven er foreskrevet, at der ved grundværdien forstås værdien af grunden *i ubebygget stand*, og at der ved ansættelsen af grundværdien skal tages hensyn til de til *grunden* knyttede rettigheder og byrder af offentligretlig karakter. En regel om, at der ved grundværdiansættelsen skal tages hensyn til en eksisterende bygningsfredning, vil således ikke harmonere med de forudsætninger, grundvurderingen bygger på, og man må frygte, at en sådan regel vil gøre det vanskeligt for fremtiden at modsætte sig, at andre forhold, som på samme måde er grunden uvedkommende, skal tages i betragtning ved grundværdiansættelsen.

b. Foreningen anfører: »Samfundets eller privates bidrag til vedligeholdelse eller re-

staurering af fredede huse er i øjeblikket i princippet skattepligtig indkomst for ejeren. Dette er ikke rimeligt.«

Hertil bemærkes, at det vil være yderst betænkeligt at fravige det almindelige princip om, at tilskud er skattepligtig indkomst. En særregel om skattefrihed for tilskud til vedligeholdelse og restaurering af fredede bygninger vil dels betyde en yderligere komplicering af indkomstskattesystemet og dels medføre, at det bliver særdeles vanskeligt at få et samlet overblik over, hvilken støtte det offentlige reelt yder til formålet.

c. Foreningen anfører: »I øjeblikket er skatereglerne, at hvis f. eks. et 100-årigt tag skal fornyes af en ejer, der kun har ejet ejendommen i 5 år, kan han kun fradrage 5/100 af udgiften på sin selvangivelse, medens resten betragtes som forbedring.«

Hertil bemærkes, at det er rigtigt, at man efter gældende praksis alene kan fratække udgifter, der er afholdt til udbedring af den forringelse, der er sket i den nuværende ejers tid. En udvidelse af det skattemæssige vedligeholdelsesbegreb med hensyn til fredede bygninger vil få meget vidtrækkende konsekvenser. Hertil kommer, at en ejendom normalt erhverves billigere, hvis den trænger til vedligeholdelse, således at det ikke kan være rimeligt, at der også skal kunne fratækkes udgifter til udbedring af skader, der er sket i den tidligere ejers tid.«